

Úvodní slovo

Roman Cejnar
předseda Dozorčí rady
E: roman.cejnar@osa.cz

Vážené kolegyně, vážení kolegové, uplynulé období přineslo v životě OSA dvě zásadní události. 18. května se konalo zasedání nejvyššího orgánu OSA - Valné shromáždění, 9. června pak byly vyhlášeny a předány Výroční ceny OSA za rok 2008.

Valné shromáždění schválilo hospodářský výsledek roku 2008 a zabývalo se návrhy na změny základních dokumentů OSA, tedy jejího Rozúčtovacího řádu a Stanov. Ve Stanovách k žádným zásadním změnám nedošlo, návrh na zvýšení honorářových limitů pro získání členství v OSA nebyl přijat. V Rozúčtovacím řádu byl přijat komplex změn umožňující rozúčtování s pevnou hodnotou bodu. Tento postup bude aplikován od 1. 1. 2010 a výrazným způsobem zrychlí cestu honoráře od uživatele k autorovi. Nové znění Rozúčtovacího řádu i Stanov najdete jako přílohu tohoto vydání Allegra.

Slavnostní večer spojený s předáváním výročních cen OSA se konal 9. června v La Fabrika a byl ve znamení devadesátého výročí založení OSA. Oceněné autory či díla nevybírá žádná porota či komise, výsledky jsou generovány ze statistik OSA o užití toho kterého díla v uplynulém roce. Které skladby a kteří autoři byli v roce 2008 nejhranější, nejprodávanější či nejčastěji vysílání se dozvíte v samostatné reportáži uvnitř časopisu.

Máme za sebou mimořádně úspěšný rok 2008, kdy OSA navýšila své inkaso o více než 100 mil. Kč a její tržby překročily 800 mil. Kč. V letošním roce 2009 stojíme před úkolem minimalizovat dopady finanční krize a i v těchto obtížných vnějších podmínkách usilovně hledáme prostor pro další růst inkasa i vyplacených honorářů.

Oslavme důstojně devadesátileté jubileum naší organizace a přejme si, aby i rok 2009 byl rokem dobrým a úspěšným

předseda Dozorčí rady OSA

HISTORIE OSA

čtěte na str. 4

Výroční ceny OSA 2008

Ceny OSA rozdány autorům

Praha, multikulturní zařízení La Fabrika 9. 6. 2009. OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o. s. ocenil nejúspěšnější skladatele populární a vážné hudby, textaře a nakladatele. Držitelem nejvyššího ocenění Zlaté ceny OSA za přínos české hudbě se stal skladatel Jan Klusák, který získal plastiku od sochařky Šárky Radové, která vytvořila celou sadu originálních sošek pro všechny oceněné. Do Zlatého fondu OSA byli in memoriam zapsáni Jaroslav Ježek a Jiří Šlitr.

Pokračování na straně 3...

ROZHOVOR

Svěží a dynamický Jan Klusák

Petr Soukup
PR a komunikace
E: petr.soukup@osa.cz

Jan Klusák, původním jménem Jan Filip Porges, se narodil dne 18. dubna 1934 v Praze v česko-židovské rodině. Jeho otec tragicky zahynul v koncentračním táboře v Osvětimi. Maturoval na Akademickém gymnáziu Štěpánská v Praze a pokračoval ve studiích (1953-1957) na Hudební fakultě Akademie múzických umění v Praze v oboru skladba. Poté již působil jako skladatel, příležitostně herec a literát. Od počátku své kariéry je ve svobodném povolání. Jako herec i skladatel působil v Divadle Jára Cimrmana. Po srpnu 1968 byla jeho veřejná činnost husákovským režimem utlumována a byl označen za politicky nežádoucí osobu. Za zásluhy o stát v kultuře a umění byl v roce 2006 prezidentem Václavem Klausem oceněn Medailí Za zásluhy III. stupně. V roce 2009 byl na základě rozhodnutí Dozorčí rady OSA oceněn Zlatou cenou OSA za přínos české hudbě.

Pane Klusáku, pamatujete si na své skladatelské prvotiny?
Ano, první věci jsem skládal ještě na gymplu, ale to byly jen tako-

vé legrácky. Svůj první opravdový koncert jsem měl již v prvním ročníku na AMU. Bylo to složeno pro dechový kvintet a název byl: Hudba k vodotrysku. Kupodivu jsem s tím měl velký úspěch a moji spolužáci tuto skladbu společně s profesorem Kostohryzem mnohokrát hráli.

Jak vzpomínáte na své profesory a učitele?

Můj první učitel byl pan Jaroslav Kasl, na gymplu pan Jaroslav Řídský, který mě učil i na AMU, ale bohužel když jsem byl ve třetím ročníku, tak zemřel. Přešel jsem k Pavlu Bořkovcovi, kterého jsem měl opravdu velice rád, on byl totiž mnohem modernější a to mě bavilo. Nemožu samozřejmě zapomenout na své milované učitele Karla Janečka a Jaroslava Zicha. Období na AMU bylo vážně krásné.

Jak jste se dostal k filmové hudbě?

Hned na začátku 60. let mě oslovil jistý pan Kaliba, který dělal dětské filmy pro televizi. Náš společný se jmenoval Verše a hry. V roce 1962 jsem se sešel s v té době ještě neznámou Věrou Chytilovou a dělal jsem hudbu k jejímu školnímu filmu. Věra mě později obsadila do filmu Sedmikrásky.

VYPLACENÉ AUTORSKÉ ODMĚNY

čtěte na str. 5

SEZNAM NOVÝCH ČLENŮ

čtěte na str. 6

Vaše herecké období se také nedá opomenout.

Jako herce si mě všimla Ester Krumbachová, když jsem si jen tak blbnul v zákulisí jednoho divadla. Povídal mi o námětu pro film, který zrovna psala, a hodil jsem se jí do jedné postavy. Hrál jsem tedy ve filmu O slavnosti a hostech.

Vaše jméno je známo i z Divadla Jára Cimrmana.

Ano. Mně se moc líbilo, co tihle pánové vytvářeli, tak jsem se s nimi seznámil a oni zrovna připravovali Hospodu na mýtince. Požádali mne a Pavla Vondrušku, abychom pro ně něco složili, a řekli nám, že si za to můžeme s nimi zahrát. V Hospodě na mýtince jsem hrál hostinského, v Aktu malíře Žilu, ve Vraždě v salónním kupé továrníka Majera a také děda Vševeda v pohádce Dlouhý, Široký a Krátkozraký.

Měl jste již v 60. letech problémy s komunisty?

Ano, hned v roce 1960. Napsal jsem hudbu pro Kafkova Čtyři malá hlasová cvičení a recitovala to Marie Tomášová. Kafka v té době platil za protisocialistického autora, ale to si z něho udělali komouši, protože mu vůbec nerozuměli. Pak, až začátkem 70. let

poslal pan Šeda ze Supraphonu seznam zakázaných autorů do všech obchodů s hudbou, aby tyto autory stáhli. Já jsem byl v tom seznamu na prvním místě.

A stalo se tak? Byl problém vaše nahrávky sehnat?

Ne, oni ho ti provozní obchodů stejně neposlouchali. Ještě ke konci 70. let jsem viděl své desky za výlohou. Víím, že mi několik lidí řeklo, ať na to ty provozní upozorním, a ať ty desky zničím. Ale já jsem neholdal z toho být předposranej a nechal jsem to tak.

Čím jste se živil v 70. a 80. letech?

Téměř ničím. Měl jsem dost naspěšeno z filmů a z tuzexových bonů z ciziny. A z Divadla Jára Cimrmana jsem dostával 300 Kč měsíčně.

Věřím, že jste ale skládal dál.

To ano, i když do šuplíku. Několik věcí je stále nezrealizovaných.

Jak se situace změnila po roce 1989?

Hodně lidí mi řeklo, že je konec, že mně CD nikdy nevyjde.

Naštěstí to bylo falešné prorocství. Dnes si již CD vydávám ve vlastní režii a rozdávám je.

Možná nepříjemná otázka... Máte své top skladby?

No řekněme, že mám své oblíbené. Variace na Mahlerovo téma, 6. Invence a Axis Temporum – tato skladba dostala cenu na mezinárodním fóru v Nizozemsku a u nás anonymně vyhrála cenu kritiků. Kdyby věděli, že jsem to já, tak bych ji asi nedostal. A v Nizozemsku říkali, že ČR konečně dodala něco od velmi mladého autora, něco, co je dynamické a svěží, a ne to, co skládají ti čeští staříci. No vidíte a já si tu skladbu napsal ke svým 70. narozeninám.

Letos je to 50 let co jste u OSA.

Bohužel to letí, i když krásně. OSA je pro autory zvláště dnes důležitá a Zlaté ceny OSA si velice vážím a udělala mi velkou radost. Navíc jako jedna z mála cen je i sama o sobě zajímavá. Její stvořitelka Šárka Radová má v sobě jistou lyrčnost a já od ní mám doma už několik kolekcí.

Pane Klusáku, děkuji vám za rozhovor.

ZE SPOLEČNOSTI

Pirátem z přesvědčení aneb chceme svobodu, ale pouze pro sebe

Roman Strejček
předseda představenstva
E: roman.strejcek@osa.cz

Ve svém příspěvku se nemohu nepozastavit nad spuštěním populistické laviny v evropských zemích, která hledá útočiště na moři Internetu.

17. června 2009 ministerstvo vnitra České republiky zaregistrovalo pod číslem MV-39553-7/VS-2009 nový politický subjekt - Českou pirátskou stranu (ČPS).

„Nehodláte se smířit se stále zřejmějšími tendencemi postupného omezování svobody občana? Staňte se pirátem, rozhlédněte se po našem moři a vyplujte s námi dobýt neprostopupné koráby ignorace, nekompetentnosti a všudypřítomné korupce“. Takto zní jedna z agitek na oficiálních stránkách České pirátské strany. Pod heslem „Internet je naše moře“ vplouvá tato strana do českých politických vod, mimo jiné s tématem obhajoby nelegálního sdílení autorsky chráněných děl – hudby, filmů, literárních děl, fotografií a jiných výsledků tvůrčí činnosti.

Připomeňme si, co odstartovalo fenomén pirátských výprav do politických vod. V dubnu ve Stockholmu padl rozsudek v soudním procesu s lidmi stojícími za torrentovým trackerem The Pirate Bay, který je považován za jeden z největších zdrojů pro

stahování a sdílení hudby, filmů, počítačových programů apod. Čtyři mladí lidé byli odsouzeni na jeden rok do vězení a k povinnosti uhradit v přepočtu zhruba 70mil. Kč jako odškodnění nahrávacím společnostem. Rozsudek zatím nenabyl právní moci.

Tento rozsudek přispěl k překvapivému úspěchu Švédské pirátské strany (Piratpartiet), která ve volbách do Evropského parlamentu získala 7,1% hlasů, což jí zaručuje jeden europoslanecký mandát. Můžeme si položit otázku proč společnost takovou samozřejmostí považuje vše, co se objeví na Internetu za něco, za co je téměř nemorální platit?

Hledání odpovědi však nebude jednoduché. Dnes je zcela zjevné, že subjektům, ať již z hudebního či filmového průmyslu, se nepodařilo nalézt včas alternativu ke klasickému způsobu distribuce hudebního či filmového obsahu. Je nezbytné otevřít diskuzi nad nově se objevujícím fenoménem, a tím jsou postoje dnešní mládeže – teenagerů. Tato mládež není ochotna platit za hudbu a filmy vůbec. Důvodem takového postoje nejsou vysoké ceny nosičů, jak často argumentuje střední a starší generace. Dnešní mládež deklaruje to, že si platí připojení k Internetu

a automaticky si tím kupuje vše, co na Internetu lze nalézt.

Ve spolupráci se všemi subjekty z oblasti hudebního a filmového průmyslu musíme začít aktivně hledat cesty, které by mohly zvrátit negativní náhled na tvůrčí činnost a nároky autorů na spravedlivou odměnu. Již jsme tuto diskusi otevřeli například s kolektivním správcem DILIA nebo se společností Bontonfilm, největším zástupcem filmové distribuce. V této iniciativě chceme být i do budoucna aktivním hráčem.

Při formování pohledu veřejnosti na tvůrčí činnost a oprávněné nároky Vás, autorů, budeme potřebovat i Vaší hlasitou veřejnou podporu.

Důkaz nepochopení práv autorů nebo možná záměrná manipulace veřejného mínění lze nalézt i v základní argumentaci České pirátské strany. Kromě vymezování se vůči nahrávacím společnostem a ochranným organizacím, burcuje její představitel veřejnost pod heslem „zabraňme omezování svobody občana“. Neplatí snad heslo, že „svoboda jednoho jedince končí tam, kde začíná svoboda druhého“? Na svobodu autorů se nějak zapomíná... záměrně?

Prý autorský zákon neodpovídá realitě Internetu. Má být zásahem do autorského zákona autorovi odepřeno právo svobodně se rozhodnout, jakým způsobem a za jakých podmínek udělí souhlas s užitím svého díla? Z jakého titulu se snaží představitelé této strany zpochybnit legitimní nároky autorů? Doba, kdy všechno patřilo všem, zde již byla. Doufám, že je daleko doba, kdy si někdo ke mně přijde (v lepším případě) vypůjčit například auto jen z titulu, že on žádné nemá a já jej v danou chvíli nepoužívám.

Přeji nám všem méně paradoxů a co nejméně komplikovaně soužití s piráty.

Příjemné léto Vám všem přeje
Roman Strejček

FOTO Z VALNÉHO SHROMÁŽDĚNÍ OSA 2009

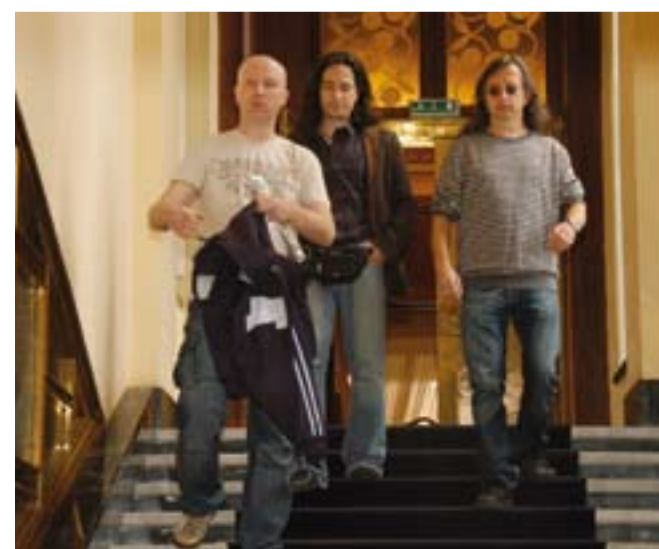

foto: Vilém Mikyška

POKRAČOVÁNÍ ČLÁNKU VÝROČNÍ CENY OSA

Z rádií a televizí jsme v uplynulém roce nejčastěji slyšeli skladbu Kdo ví jestli autorů Oty Váni a Milana Špalka, která zvítězila v kategorii nejhranější populární skladba roku.

Skladby Richarda Krajčá mu přinesly prvenství v kategorii nejúspěšnější skladatel populární hudby pro rok 2008 a nejúspěšnějším textařem populární hudby se stal Robert Kodym.

Nejčastěji živě hranou vážnou skladbou se stala Missa brevis brněnského rodáka Zdeňka Pololánika. V oblasti vážné hudby byl dále oceněn pan Antonín Tučapský, nyní trvale žijící v Londýně, jako nejúspěšnější skladatel vážné hudby.

Nejúspěšnějšími mladými autory (věková hranice do 30-ti let) se stali zpěvák a kytarista české skupiny Airfare, Thomas John Lichtag a skladatel vážné hudby Petr Wajsar. Oba vyznamenání obdrželi kromě porcelánové plastiky a diplomu od OSA i peněžitý šek na 50 000 korun.

Nejhranějšími zahraničními skladbami roku 2008 vyhlásila OSA píseň Bubbly autorů Colbie Caillat a Jason Reeves a z vážné hudby skladbu Missa brevis litevského skladatele Vytautase Miškinise. Nejúspěšnějším nakladatelem se stalo EMI Music

Publishing ČR, ze které cenu převzala paní Jolana Zemanová.

Letošní rok byla poprvé udělena cena v kategorii nejhranější česká skladba v zahraničí. Premiérové prvenství v této kategorii získala píseň autorů Karla Svobody a Zdeňka Rytíře Včelka Mája. Cenu převzali dcera Alena Rytířová a jednatel hudebního nakladatelství ProVox music publishing, které zastupuje nakladatelská práva k dílu Karla Svobody, pan Jiří Paulů.

Večerem provázel moderátor Marek Vašut. Slavností ceremoniál byl oživen vystoupením paní Marty Kubišové za doprovodu Petra Maláska, dále pak Kaprova kvarteta, zpěváka Davida Kollera spolu s Kollerbandem a klavírními sóly Tomáše Víška.

4. ročník Výročních cen OSA za rok 2008 se konal pod záštitou Městské části Praha 6 a Českého rozhlasu. Mediálními partnery slavnostního udílení cen pro tento rok byly internetová televize Stream, hudební televize Ůčko a rádio Blaník. Dalším partnerem akce byla společnost Bohemia piano.

Pro více informací kontaktujte:

Oddělení komunikace OSA
tel.: 220 315 304, 220 315 243
komunikace@osa.cz

Předseda představenstva OSA, Ing. Roman Strejček s moderátorem večera panem Markem Vašutem

Do Zlatého fondu také vstoupil pan J. Šlitr, cenu z rukou L. Andráta přebírá A. Opekar z Muzea populární hudby

Jedním z účinkujících večera byl David Koller se svou skupinou

L. Filipová a P. Svoboda předávají cenu P. Bělohávkovi za nakladatelství A-tempo Verlag za nejhranější zahraniční populární skladbu Bubbly od Colbie Caillat a Jason Reevese

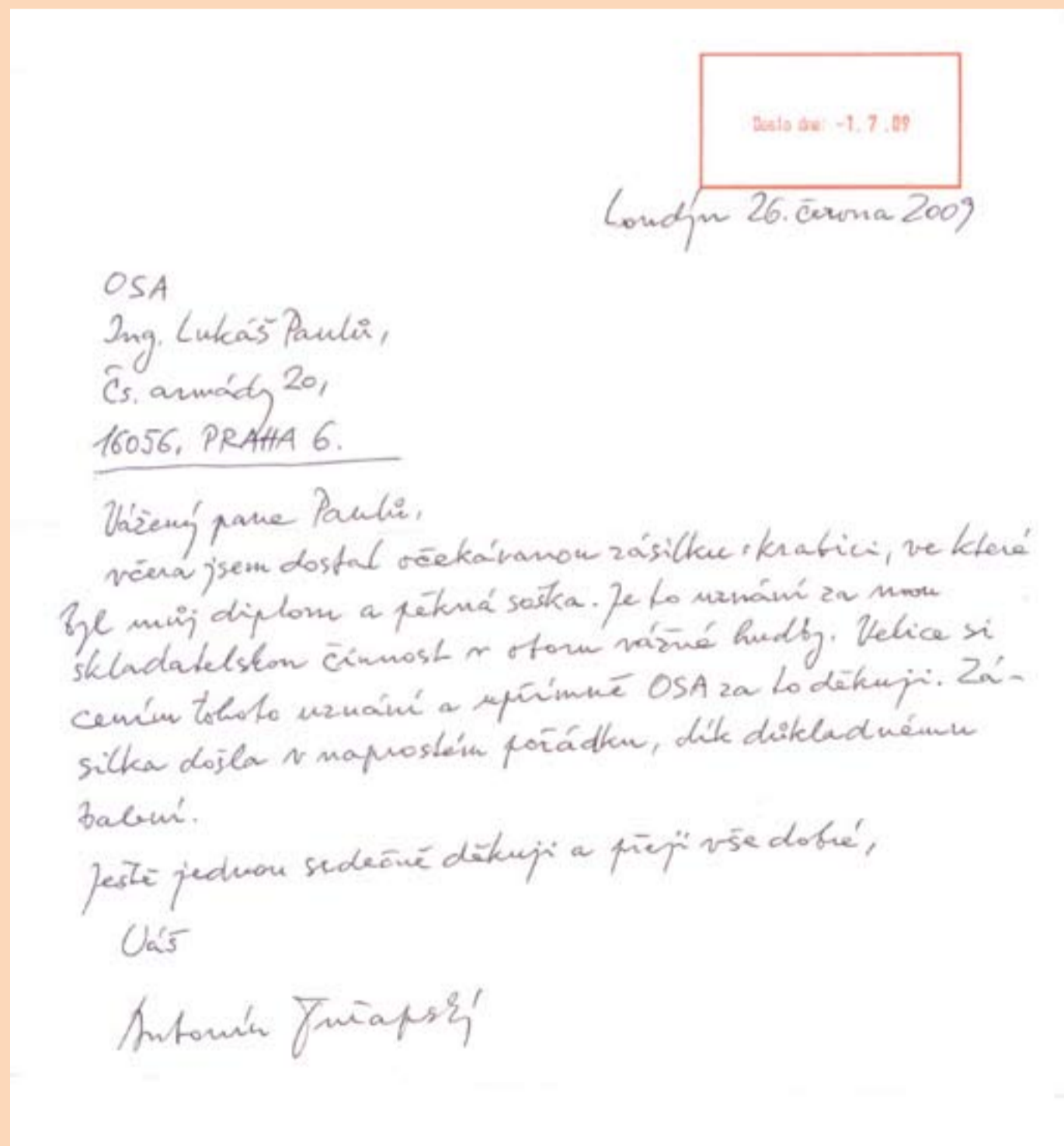

Nejúspěšnějším textařem populární hudby se stal R. Kodym, cenu předává P. Vrba do rukou T. Filipa z Universal Music

Saloní hudba

Název kategorie	Autoři	
Populární skladba roku	Kdo ví jestli	Milan Špalek, Ota Váňa
Vážná skladba roku	Missa brevis	Zdeněk Pololánik
Nejúspěšnější skladatel populární hudby	Richard Krajčo	
Nejúspěšnější textař	Robert Kodym	
Nejúspěšnější skladatel vážné hudby	Antonín Tučapský	
Nejúspěšnější nakladatel	EMI music publishing Česká republika	
Nejhranější zahraniční populární skladba	Bubbly	Caillat Colbie, Reeves Jason
Nejhranější zahraniční vážná skladba	Missa brevis	Vytautas Miškinis (Litva)
Nejúspěšnější mladý autor populární hudby	Thomas John Lichtag	skupina Airfare
Nejúspěšnější mladý autor vážné hudby	Petr Wajsar	
Zlatá cena OSA	Jan Klusák	
Zlatý fond OSA	Jaroslav Ježek, Jiří Šlitr	nejvýznamější autoři OSA, uděleno na základě rozhodnutí Dozorčí rady OSA
Nejúspěšnější skladba v zahraničí	letošní novinka Včelka Mája	Karel Svoboda, Zdeněk Rytíř

Dopis od pana Antonína Tučapského

Část druhá 1946 – 1968

Dílo Historie OSA, vydáno k 80. výročí vzniku, použito s laskavým svolením autora JUDr. Josefa Slaniny, redakčně kráceno.

Rok 1946 byl i v OSA charakteristický poválečným elánem a optimismem. Během roku byly postupně obnoveny styky se zahraničními autorskými společnostmi, které přerušila válka. Poslední den v roce 1946 informuje OSA statistický úřad, že má "293 členů, 55 zaměstnanců a 1 dům s 28 místnostmi, z nichž 20 užívá a 8 dalších pronajímá".

Přichází únor 1948 a v OSA vznikají ve dnech 26. a 27. 2. 1948 dva akční výbory Národní fronty - akční výbor vedení a akční výbor zaměstnanců, které se už 4. 3. slučují pod předsednictvím dr. Tomáška. Ihned začínají čistky "politicky neuvědomělých zaměstnanců", které - jak plyne z dokladů - jsou bezohledné, ale nikoli rozsáhlé.

V dubnu 1949 Ústřední akční výbor Národní fronty souhlasí se zrušením Akčního výboru NF v OSA, když "spolu s Ústřední radou družstev kádrově prověřil kádrové složení nového předsednictva v čele s dr. Tomáškem", který se stává z předsedy akčního výboru ředitelem OSA na dalších 6 let.

V roce 1950 musí přejít i OSA na "přímé plánování", kdy plány výnosů a nákladů musí být předkládány předem ke schválení a jejich plnění vyhodnocováno. Hospodaření však již není posuzováno ve vztahu k výnosům a nákladům minulého roku, ale ve vztahu k plánu na příslušný rok.

V roce 1951 OSA bojuje o zachování celosvětové ochrany autorských práv a sovětské projekty našťestí ztroskotají, když se všechny ostatní lidově demokratické státy obávají ztráty devizových příjmů ze Západu. Dne 22. 6. 1951 se uskuteční v sále Zemědělské osvěty ve Slezské ulici č.7 valná hromada OSA, která pod zjevným nátlakem opět mění organizačně-právní formu na lidové družstvo. Z nového představenstva i z OSA na více než 40 let zcela mizí hudební nakladatelé.

Valné hromady v červnu 1952 se zúčastní osobně již jen 64 členů, což je, jak se zdá, nejnižší počet v její historii. Je konstatován pokračující pokles příjmů a další pokles produkcí o 13 000.

Rok 1953 byl ovšem také pro OSA rokem peněžní reformy a všechny nevyplacené autorské honoráře byly přepočteny a vyplaceny

v poměru 50:1. Žádost OSA o výjimku, v níž se upozorňovalo, že autorské honoráře se v socialistické společnosti blíží spíše mzdě, jejíž nedoplatky se přepočítaly 5:1, ministerstvo financí rezolutně zamítlo. Autoři se nestačili divit, když tento obrovský pokles honorářů byl ještě znásoben prudkým poklesem inkasa, což představovalo u veřejných produkcí 13% a 3,8 mil. korun. Byli vyzváni ke schválení plánu sníženého na 46 mil. korun a "přechodnému uskrovnění". Načasování peněžní reformy na jaro 1953 bylo zvlášť kruté proto, že OSA v té době ještě končil hospodářský rok vždy koncem června. Od této výroční schůze byl hospodářský rok srovnán s rokem kalendářním. Autoři také zrušili podpůrný fond OSA, neboť "tento stal se zbytečným", padl za obět peněžní reformě.

Autorský zákon z roku 1953 měl však i jeden pozitivní rys. Zavedl ochranu práv výkonných umělců a v tom předběhl všechny ostatní lidově demokratické státy o mnoho let. Následně bylo zřízeno OSVU jako ochranná organizace výkonných umělců (nikoliv však výrobců zvukových záznamů, jak je tomu dnes), a protože právě probíhal jeden z mnoha zápasů s byrokracií a mnoho úřadů a institucí se rušilo, nebylo pro ministerstvo kultury únosné zřídit další přímo řízenou ochrannou organizaci. Proto bylo OSVU podřízeno OSA a ten se pro něho stal v rámci plánovacího systému "středním článkem řízení". Chybou na kráse a na fasádě bylo, že stát za trvání totality nikdy nevydal prováděcí tarifní vyhlášku odměn pro výkonné umělce za diskotéky a jiné veřejné produkce, na nichž byla díla užita z nosičů, a přes 35 let se činnost OSVU omezovala na smlouvy s rozhlasem a gramofonovými firmami, později i s televizí.

Ještě jednu z mnoha změn přinesl nový autorský zákon. OSA opět změnil organizačně právní formu, přestal být "lidovým družstvem" a stal se společností s ručením omezeným.

Nový autorský zákon se přes všechny nedostatky projevil v praxi pozitivně, výroční zpráva udává, že výnosy OSA za rok 1954 stouply o 15,9 mil. korun, tj. o 44,7%, a tento údaj vypovídá o úpadku předchozích let více než cokoli jiného.

Na podzim 1955 odchází z OSA ředitel Tomášek a zastupováním je pověřen dr. Jiří Novotný, který vede OSA až do května 1957. Má velkou zásluhu na tom, že po období vynucené zahraniční izolace OSA a po politických změnách v SSSR (známém "tání") získá pro OSA povolení zúčastnit se kongresu CISAC v Hamburku. Během roku 1955 je také natolik organizačně zformováno OSVU, že se po 30. 12. 1955 může uskutečnit jeho ustavující schůze.

Pro naděje roku 1956 je typické, že se valné hromady kromě členů zúčastní rekordní počet 21 hostů z různých institucí.

Na valné hradě 10.5.1957 končí více jak roční období bez ředitele, který je formálně suplován tříčlenným předsednictvem a fakticky pověřeným JUDr. Jiřím Novotným. Novým ředitelem se stává po potřebném stranickém prověření Vladimír Fořt.

Politické zmrazení v té době oživuje úvahy o vystoupení z Bernské unie a snahu nahradit všechny ochranné organizace v Československu jedinou ústředně řízenou organizací, která by po vzoru sovětského VAAAP působila jak pro oblast hudební, tak pro oblasti literární, divadelní, výtvarnou, a dokonce i pro výkonné umělce. Rozsáhlá studie z té doby je zajímavým dokladem tehdejšího myšlení. OSA

a Díla mají jmenovaného společného generálního ředitele, který je nadřazen oběma ředitelům, ale celá akce skončí neslavně na úbytě. Ministerstvo nemá totiž prostředky na plat ústředního ředitele a autoři v ochranných organizacích nevidí důvod, proč by ho měli platit. Funkce je v tichosti zrušena potom, co se OSA zaváže vzniklý dluh zaplatit. Mezi autory se stále více mluví o tom, že OSA má být postátněn a vedení to musí skladatelům opakovaně rozmlouvat.

V roce 1959 konstatuje valná hromada opět pokles honorářů, ale už nastávající rok se situace zlepšil. V roce 1960 se uskuteční kromě řádné valné hromady v květnu ještě mimořádná hromada OSA v listopadu. Opět je projednávána změna právní formy, tentokrát z družstva na "jinou socialistickou organizaci", neboť - jak zachycuje zápis - "naše vlast dospěla k socialismu a družstevní forma se přežila." OSA pozbude poslední zbytky stavovské organizace a v terminologii stalinského myšlení se stává "nástrojem vytváření skutečné ekonomické základny." Tento blábol znamená v tehdejší newspeaku podřízení ministerstvu, zrušení představenstva, revizní a vyúčtovací komise, zrušení voleb do všech orgánů a zrušení valných hromad OSA je vydáváno - jakkoliv se to zdá neuvěřitelné - za "novou vyšší formu organizace" a OSA o změnu této formy i formálně požádá.

Valná hromada se sice sejde ještě jednou v červenci 1961, ale jen proto, že stranické a státní orgány pracují liknavě a dosud nestihly změnu schválit. Při této příležitosti vyjde také poslední tištěná výroční zpráva, kterou vedení OSA tradičně vydávalo od jeho vzniku. Je to valná hromada, na níž se již nikdo nevolí, neboť místo všech orgánů nastupuje jediný výbor volený (fakticky navrhovaný) Svazem českých skladatelů po projednání s ÚV KSČ a potvrzovaný (fakticky jmenovaný) ministrem kultury, který jmenuje rovněž ředitele.

V první polovině šedesátých let proběhnou rozsáhlé stavební úpravy budovy OSA včetně vestavby do podkrovní v 5. patře. OSA s politováním uvádí v tehdejších dokumentech, že nový autorský zákon není lepší než předchozí z roku 1953, ale naučí se velice rychle využívat jeho zcela obecných a abstraktních formulací, které ho odlišují od obdobných zákonů v zahraničí.

V roce 1966 v souvislosti s dalším obdobím politické oblevy v mezinárodních vztazích se stává OSA jako první ochranná organizace v zemích východního bloku hostitelem světového kongresu CISAC, který přijímá řadu důležitých a dodnes citovaných rozhodnutí. Společenská atmosféra se výrazně mění. Přichází rok 1968 a 22. května 1968 se po 7 letech opět schází valná hromada. Valná hromada není ovšem předem povolena, navíc přesahuje statut, a je proto s typicky českou opatností nazvána "schůzí výboru OSA, rozšířenou o bývalé členy družstva". Hlavní tématem je opět - jak jinak - změna právní formy a 116 přítomných bývalých členů jednomyslně žádá o obnovení dřívější družstevní formy. Pro zajímavost uvedme, že z 324 členů OSA k 31.12.1961 se dožilo této hromady 254 skladatelů a textařů. Přítomní odvážně zvolí 10ti členný přípravný výbor, který má urychleně vypracovat nové stanovky a svolat řádnou valnou hromadu. Ředitel o požadavcích autorů informuje Ministerstvo kultury, ale celá akce byla po 21. srpnu 1968 rychle zapomenuta. Přichází období normalizace, v němž bude OSA vystaven tlaku, tak jako všechny ostatní kulturní instituce. ■

ORGANIZAČNÍ STRUKTURA OSA

Valné shromáždění				
Dozorčí rada				
Představenstvo				
úsek komunikace a správní Roman Strejček předseda představenstva	úsek rozúčtování a ekonomiky Miroslav Hořejší člen představenstva		úsek licencování a monitoringu Luboš Tesař člen představenstva	
sekretariát R. Novotná právní a personální oddělení L. Mališová oddělení komunikace P. Soukup, L. Paulů reklamační oddělení a zahr.agenda R. Nehasil oddělení IT R. Řehořek	odbor pro záležitosti zastupovaných J. Barello	oddělení pro záležitosti autorů T. Drtina oddělení pro záležitosti nakladatelů S. Chalupová oddělení zahraniční dokumentace M. Pešková oddělení statistiky J. Dudková finanční účtárna D. Pechová honorářová účtárna M. Kriváková mzdová účtárna Z. Hurdová hospodářská správa J. Králová	oddělení veřejného provozování V. Fábiková	regionální pracoviště Brno České Budějovice Havlíčkův Brod Hradec Králové Karlovy Vary Ostrava Praha Střední Čechy Ústí nad Labem
	ekonomický odbor I. Malečková		oddělení vysílání a online médií K. Fořt oddělení mechaniky a audiovizie M. Záhorský oddělení monitoringu A. Chod	J. Gregorová M. Daňková Z. Čebiš V. Holečková J. Žák A. Bajger J. Cvrček M. Pech D. Semlerová
	oddělení rozúčtování A. Skopalová			

VYSVĚTLUJEME

Vyplacené autorské odměny

Roman Cejnar
předseda dozorčí rady
E: roman.cejnar@osa.cz

V předminulém Allegru jsme si vysvětlili, co to je režie či režijní zatížení vyjádřené v procentech. Ukazovali jsme si, že nižší režijní zatížení ještě neznamená automaticky vyšší honoráře, a že pro autora je lepší, když mu ochranka vyplatí 200Kč s režijním zatížením 20%, než když mu vyplatí pouze 100Kč s režijním zatížením 10%. Touto rekapitulací se dostáváme k dalšímu frekventovanému ekonomickému termínu OSA; pojďme se dnes podívat, co to je, když se řekne

VYPLACENÉ AUTORSKÉ ODMĚNY.

Vyplacené autorské odměny je tradiční ukazatel uváděný ve Výroční zprávě. Na první pohled bychom řekli, že jestliže v jednom roce vyplatila OSA vyšší autorské odměny než v roce jiném, byl tento rok pro OSA a její zastupované úspěšnější. Zdálo

by se, že vyplacené autorské odměny představují dobrý ukazatel, kterým lze měřit úspěšnost OSA v daném roce a její prospěšnost pro autory. Pojďme se proto na termín vyplacené autorské odměny podívat podrobněji.

Vyplacené autorské odměny, hovorově vyplacené honoráře, jsou veškeré prostředky, které OSA v daném období vyplatila nám zastupovaným v souvislosti s užitím našich děl. Spadají do toho i poskytnuté zálohy na autorské odměny, honoráře zasílané do zahraničí, naopak nespádají tam autorské odměny, které OSA zasílá jiným tuzemským kolektivním správcům, jako je např. Dilia. Vyplacenými autorskými odměnami se rozumí prostředky skutečně vyplacené bankovním převodem, poštovní poukázkou či na pokladně, nikoli tedy honoráře rozúčtované či vyfakturované a doposud nevyplacené. Částky se uvádějí po odečtení režie, tedy čisté netto honoráře, samozřejmě bez DPH.

Kromě toho, že zhruba polovina autorských odměn vyplacených v daném roce pochází z inkas realizovaných v letech předchozích, a tedy ve sledovaném roce není stoprocentní korelace mezi inkasem a vyplacenými honoráři, má na tento ukazatel vliv mnoho činitelů, které OSA nemůže nikterak přímo ovlivnit.

Říkali jsme si, že do vyplacených autorských odměn se započítávají i vyplacené zálohy. Zálohy se ale vyplácejí na základě žádosti zastupovaných. Jestliže v daném roce o zálohu nově požádá několik úspěšných autorů či dokonce velké nakladatelství, vyplacené autorské odměny se bez přičinění OSA mohou zvýšit o několik desítek miliónů. A naopak, jestliže část zastupovaných o zálohy nepožádá, či se dokonce rozhodne poskytnuté zálohy

vrátit, tento ukazatel se o desítky miliónů sníží, aniž to OSA může jakkoli ovlivnit.

Je mnoho zastupovaných, a jsou to povětšinou ti největší příjemci honorářů, kteří jsou plátcí DPH a své honoráře OSA fakturují. Prosincové vyúčtování obvykle dostáváme nedlouho před Vánoce a ne všichni stihnou vystavit fakturu ještě před koncem roku. OSA může tyto honoráře s DPH vyplatit až po obdržení faktury/daňového dokladu a je na plátcích DPH, zda se tak stane před koncem roku, či na začátku roku příštího. Toto přelévání výplat z prosince na leden meziročně velmi kolísá a v extrémech dosahuje hodnot v řádu desítek miliónů. V roce 2008 to bylo 21 mil Kč, které OSA do 31.12. připravila k výplatě, ale zastupovaní si je vyfakturovali až v roce 2009. Ani na tyto výkyvy nemá OSA vliv.

Do ukazatele vyplacené autorské odměny může významně zasáhnout i dědické řízení. Jestliže v daném roce naše řady opustí několik „bohatých“ autorů, OSA do skončení dědického řízení jejich honoráře nevyplácí. Opět to mohou být milióny, o které se roční vyplacené autorské odměny tímto vlivem sníží. Naopak po skončení dědických řízení dochází k jednorázové výplatě a sledovaný ukazatel se tímto jednorázově zvýší.

Stejně jako v minulém článku o režijním zatížení, i nyní u vyplacených autorských odměn vidíme, že je to ukazatel zajímavý, ale o jednom konkrétním roce sám o sobě nic nevyovídá a nelze pouze podle něj hodnotit přínos ochranky pro autory. Nicméně při dlouhodobějším sledování je tento ukazatel nesmírně důležitý, ne-li nejdůležitější. OSA nemá v dlouhodobém horizontu žádnou vyšší prioritu a cíl, nežli maximalizaci vyplacených autorských odměn. ■

ROZHOVOR

Thomas J. Lichtag snažím se vyjádřit, co cítím

Ing. Lukáš Paulů
PR a komunikace
E: lukas.paulu@osa.cz

V následujícím rozhovoru jsem si o hudebním vkusu, tvorbě, Ochraném svazu autorském a 50.000,- Kč povídal s Thomasem J. Lichtagem, zpěvákem a kytaristou kapely Airfare a jedním z letošních vítězů cen OSA.

Thomas J. Lichtag se narodil ve Spojených státech amerických, kde žil do svých 19-ti let. Před třemi roky přijel do České republiky, aby poznal zemi, ze které jeho rodiče utekli před komunistickým režimem. Již ve Spojených státech amerických se Thomas věnoval hudbě, v čemž s velkým úspěchem pokračuje i u nás.

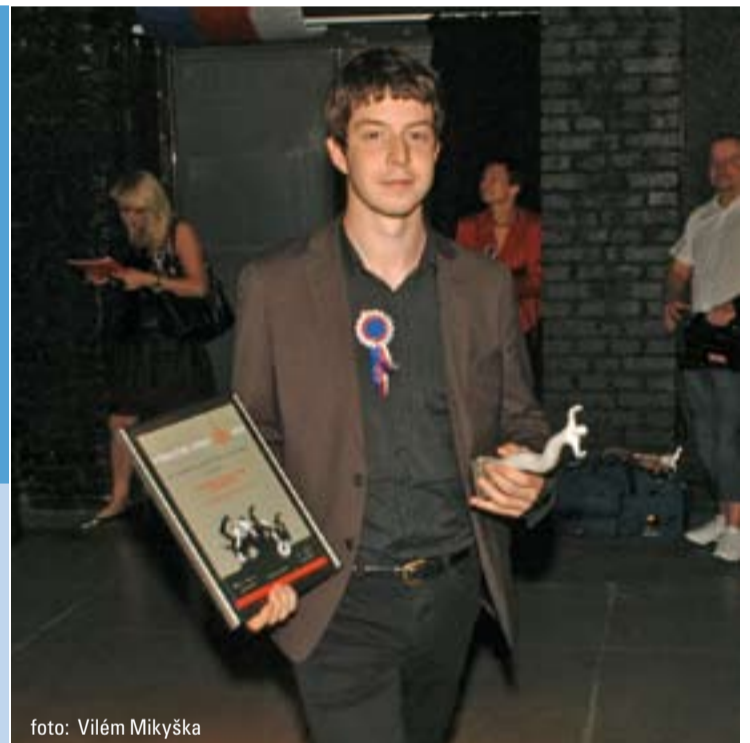

foto: Vilém Mikyška

Při našem setkání a hlavně po převzetí ceny bylo zcela zřejmé, jaké potěšení mu autorské ocenění přineslo. Nás potěšila zase skutečnost, že se v popředí autorské tvorby objevují nová jména mladých tvůrců.

ptal se: Lukáš Paulů

Hudbě jsi se věnoval již ve Spojených státech nebo až po příjezdu do České republiky?

Ve Státech jsem žil do svých 19 let a už na střední škole jsem byl ve dvou kapelách. První (A lots of Faith, kytara, bicí a zpěv) jsem dal dohromady se svým kamarádem. V té době jsem poslouchal docela agresivní hudbu – metal, což jsem promítal i do stylu kapely. Byla to klasická americká „garážovka“. Prakticky nikde jinde, než v garáži, jsme nehráli. Po nějaké době jsem změnil hudební vkus, začal jsem poslouchat kapely typu Radiohead. A tehdy jsem založil druhou kapelu a vznikl koncept dnešní Airfare. Už tehdy jsme vydali první desku s prozaickým názvem Airfare.

Jaké kapely nebo hudební styly tě ovlivnily v tvorbě?

Především britské kapely a představitelé tzv. „indie“ stylu (z anglického independent = nezávislý). Brali jsme si příklad z Franz Ferdinand, The Strokes, Sex Pistols, The Clash, The Killers, The Doors, Led Zepelin a spousty dalších. Chtěli jsme udělat kvalitní kapelu. Prošel jsem mnoha hudebními žánry a fázemi. Jednu dobu jsem poslouchal vyloženě rap, hip-hop. Jsem hudební fanatik, vždycky hledám něco nového.

Hudba a text jsou pouze tvou doménou nebo se na nich podílí i ostatní členové skupiny?

Hudbu děláme všichni dohromady, všichni k tomu mají co dodat. Občas to ale bývá složitý proces, ale je to rock 'n' roll a patří to k tomu. Snažím se ale dohodnout se na kompromisu.

Texty skládám převážně já. Snažím se vyjádřit, co právě prožívám já nebo lidé okolo mne.

Například píseň Sorry Baby je z období, kdy jeden člen Airfare potkal úžasnou holku a byl zamilovaný. Řešil dilema láska nebo rock 'n' roll. Proto „Sorry Baby“, rád bych byl s tebou, ale nemůžu, žiju rock and roll (Thomas se usmívá). Je to jeho příběh zpíváný mnou.

Když jste u skupiny, jak jste se dali dohromady? Náhoda nebo jsi znal Lukáše a Tomáše již před tím?

Lukáše jsem neznal. Tomáše (basák) jsem poznal díky mému kamarádovi. Chtěl jsem dát dohromady kapelu, dostal jsem na něj kontakt, tak jsem mu zavola. Tehdy jsme se sešli v Brně v pivovaru na zahrádce. Vrazil jsem mu do ruky svůj iPod, aby věděl, jaký druh hudby chci dělat. S Tomášem jsme Airfare vlastně založili. Již ten rok jsme objeli asi 8 festivalů, to jsme byli 3 ještě s našim exbubeníkem. V té době nám ale už bylo jasné, že potřebujeme třetí kytaru – našli jsme Lukáše.

Airfare má 3 stálé členy, a to kytaristy. Bubeníky měníte jak na běžícím pásu, proč?

To máš pravdu. S bubeníky je to pro nás těžký a víme, že tady ho prostě nenajdeme, vidí to úplně jinak, než jak bychom si to představovali my. Hledali jsme ho proto i v Londýně. Chodili jsme po Picadilly Circus a načerno vylepovali inzeráty, že hledáme bubeníka. Ozvalo se nám jich dost a ne jen Briti. Když ale zjistili, že chceme hrát v České republice, tak bohužel odmítli.

O existenci a činnosti OSA jsi věděl nebo ti někdo poradil, aby ses nechal zastupovat? Máš v tomto ohledu nějaké zkušenosti ze Spojených států, jsi informován o tamějších autorských ochranných organizacích – BMI nebo ASCAP?

Když jsem přijel do Čech a začal hrát s kapelou, tak jsem nečekal, že bych za to mohl vůbec dostávat peníze a o OSA jsem nevěděl. Pak mě na to někdo upozornil a tak jsem se zaregistroval. Z OSA nám chodí honoráře, což nám samozřejmě strašně moc pomáhá. Jezdíme docela dost koncertů a při stěhování se často stane, že se něco rozbije. Pení-

že jsou tudíž samozřejmě velice potřeba.

V Americe jsem do styku s organizacemi tohoto typu nepřišel do kontaktu.

V květnu jste se zúčastnili francouzského hudebního festivalu Euro-pavox, jak jste se tam dostali?

To domluvila firma, která nás zastupuje. Byl to dobrý počin. Ten den s námi hráli další tři kapely (každá z jiné evropské země), mezi kterými byli například Block Party. Byl to náš první velký zahraniční festival a musím říci, že se nám to povedlo. Ten večer jsme odstartovali my, hráli jsme zhruba 45 min., a zakončovala právě kapela Block Party, ti hráli asi hodinu a půl.

Máte vydaná tři alba, to je docela pekelné tempo. Pracujete na čtvrtém?

Teď právě na CD nepracujeme. Na tom čtvrtém chceme mít co nejlepší písničky, takže rozhodně nespěcháme.

Uslyšíme Airfare na nějakém českém hudebním festivalu, na kterém?

Hrát budeme na různých festivalech, z těch známějších zmíním Sázava fest a Proti proudu. Mimo to si také zahrajeme v rámci Mezinárodního filmového festivalu v Karlových Varech, kde budou také hrát například Toxique, G Point Hunters a Chinaski.

Když jste se viděli na Výročních cenách OSA, zmínil jsi skupinu IMT Smile – co tě na nich baví?

IMT jsou skvělí borci a baví mě, jak hrají. Hlavně frontman má ohromný hlasový rozsah.

Jak naložíš s 50.000Kč, které jsi od OSA, díky vítězství v kategorii Nejúspěšnější mladý autor populární hudby získal?

To je jasné, všechny peníze jdou teď do naší zkušebny, ve které budeme trávit spoustu času. ■

Nakladatelské smlouvy

Mgr. Jiřina Barelló
vedoucí odboru dokumentace
E: jirina.barello@osa.cz

Vázení zastupování,

jedním z pilířů současného světového hudebního průmyslu je složitý systém licenčních a podlicenčních nakladatelských smluv k hudebním dílům (publishing agreements). Pojďme se na tento fenomén podívat zblízka, především s ohledem na specifika českého právního prostředí.

Původně byl hudební nakladatel* (publisher) tím, kdo vlastním nákladem vydal (publikoval) hudební dílo v tištěné podobě. Historie moderního hudebního nakladatelství sahá až na přelom 18. a 19. století, kdy díky příznivým okolnostem vznikla nová nakladatelství, z nichž některá pokračují ve své činnosti dodnes. Pozice nakladatelů, kteří byli původně jen vydavateli not a nositeli nakladatelských práv (tj. práv k rozmnožování děl nikoli v provedení výkonnými umělci neboli k rozmnožování děl tiskem), se ovšem od té doby zásadně změnila.

Hudební nakladatel (publisher) v dnešním pojetí je jakýmsi administrátorem autorských majetkových práv, k jejichž výkonu je autorem smluvně oprávněn. Mezi jeho hlavní úkoly obecně patří propagace hudebních děl, k nimž získá od autorů licenci, jejich nabízení jak interpretům, tak např. výrobcům audiovizuálních děl a reklam, registrace v rejstřících kolektivních správců a v neposlední řadě také samotné vydávání not a zpěvníků apod., obecně tedy vyhledávání příležitostí pro užití konkrétních děl a dosažení výnosů z jejich užití. Za tímto účelem získává nakladatel od autorů licenční smlouvou výhradní oprávnění k výkonu většinou všech majetkových autorských práv a je tak fakticky odvozeným nositelem práv k daným hudebním dílům. Zatímco dříve se autor dělil s nakladatelem o své honoráře za užití děl, která nakladatel vydal, podle současné koncepce je tomu naopak – honoráře za užití děl, k nimž má nakladatel od autora výhradní licenci,

náleží nakladateli a autor z nich dostává smluvený podíl jakožto autorskou odměnu za poskytnutí licence.

Protože z minulosti přetrvává mezi autory řada mýtů o vztahu k nakladatelům a k OSA, pojďme si některé z nich objasnit.

Mýtus:

Uzavřením výhradní licenční nakladatelské smlouvy se nic nemění na právním vztahu autora k jeho dílu.

Pravda:

Získáním výhradního licenčního oprávnění se nakladatel dostává do tak silného postavení, že se v podstatě blíží postavení samotného autora, tj. majitele práva k užití díla. Nakladatel je jediným subjektem oprávněným poskytovat oprávnění (podlicence) k užití příslušného díla, zatímco autor se podpisem licenční nakladatelské smlouvy výkonu svého práva dobrovolně vzdává; samotná majetková autorská práva mu sice zůstávají zachována, nesmí je ovšem vykonávat v rozsahu, v němž poskytl výhradní licenci. Naopak nakladatel, coby nabyvatel výhradní licence, získává oprávnění dílo užit, nestává se ovšem vlastníkem autorských práv, kterým zůstává autor (nebo jeho dědic).

Mýtus:

OSA zastupuje autora při výkonu majetkových práv u všech jeho děl, tedy i u těch, k jejichž užití poskytl nakladateli výhradní licenci.

Pravda:

Autor, který udělí nakladateli výhradní licenci, nemůže být ze strany OSA zastupován při výkonu práv k danému autorskému dílu, neboť autor sám nemá oprávnění k výkonu práv – to poskytl nakladateli. OSA tedy ve vztahu k takovému dílu nezastupuje

autora, ale nakladatele (pokud o to nakladatel požádá). Jakékoliv odměny za užití díla vybrané kolektivním správcem v takovém případě náležejí nakladateli. Je otázkou smluvního vztahu mezi nakladatelem a autorem, zda a jaký díl odměny autor získá (jakožto autorskou odměnu za poskytnutí licence) a OSA pouze vykonává pro nakladatele servis v tom smyslu, že část jeho odměn, které vyinkasuje a rozúčtuje, posílá z pověření nakladatele přímo autorovi.

Mýtus:

Aby mohlo být hudební dílo vydáno na nosiči, musí autor podepsat licenční nakladatelskou smlouvu a poskytnout nakladateli oprávnění k výkonu majetkových práv.

Pravda:

Samotné oprávnění k vydání skladby na nosiči, tzn. k rozmnožování díla v provedení výkonnými umělci, může vydavatel získat přímo od OSA, pokud autora při výkonu tohoto práva OSA zastupuje. Smyslem a účelem licenční nakladatelské smlouvy je nejen vydání skladby, ale také další „péče“ o dané hudební dílo, za což nakladatel pobírá odměny za užití díla.

Mýtus:

Pokud sám nakladatel dílo užije, např. vydá na nosiči, uspořádá hudební produkci, bude dílo vysílat apod., jedná se o užití podléhající kolektivní správě a nakladatel je povinen zaplatit autorovi odměnu dle sazebníku a prostřednictvím OSA.

Pravda:

Nakladatel může bez dalšího sám užit autorské dílo v rozsahu získaných licenčních oprávnění, tj. např. vydat dílo na nosiči, pořádat veřejnou produkci díla, půjčovat hudební tituly konečným uživatelům apod. Taková užití samotným nakladatelem nespádají do rámce daného smlouvou o zastupování s OSA. To, jakou odměnu autor v tomto případě získá, záleží výhradně na smluvním vztahu mezi autorem a nakladatelem.

*K termínu „nakladatel“: Podle českého autorského zákona je nakladatelem subjekt, který rozmnožuje autorská díla „nikoli v provedení výkonnými umělci“, čili tiskem nebo v datové podobě, a nakladatelskou smlouvou je licenční smlouva poskytující nakladateli oprávnění k rozmnožování autorského díla, nejde-li o užití díla v provedení výkonnými umělci. V hudební praxi se termín „nakladatel“ ovšem používá k označení osoby, která je ze smlouvy nositelem výhradního oprávnění k výkonu majetkových práv k dílům (z nichž většina je kolektivně spravována), tzn. ve smyslu obsahově odpovídajícímu pojmu „publisher“, aniž by většinou vydávala hudební díla tiskem. ■

NOVÍ ČLENOVÉ

Seznam nových členů, přijatých na Valném shromáždění OSA 2009 s účinností od 1. 1. 2010

Skladatelé

BAUER VARHAN (vážná hudba)

Skladatel vážné i populární hudby. Absolvent Konzervatoře J. Ježka v oboru skladba a dirigování. Skládá především filmovou a scénickou hudbu, nevyhýbá se ani reklamě a experimentům s různými žánry. Velký úspěch zaznamenal zkomponováním hudby k filmu M. Formana Goyovy přízraky. OSA jej zastupuje od roku 1999, v databázi OSA je cca 180 jeho titulů.

BROUSEK ONDŘEJ

Skladatel populární hudby. Studoval klavír u prof. Emila Leichnera a poté na Státní konzervatoři v Praze. Skládá zejména pro svou domovskou skupinu Monkey Business, ale také např. scénickou a divadelní hudbu (např. Malované na skle), muzikály (Adéla ještě nevečeřela) a hudbu k filmům, televizním inscenacím a seriálům. OSA jej zastupuje od roku 2003, v databázi OSA je na 150 jeho titulů.

DVOŘÁKOVÁ MARKÉTA (vážná hudba)

Skladatelka vážné hudby. Studovala kompozici a klavír na Janáčkově konzervatoři v Ostravě a kompozici na JAMU. Je členkou skladatelského sdružení Hudbaby a souboru Ensemble Marijan, zaměřujícího se na improvizovanou hudbu a multimediální projekty. OSA ji zastupuje od roku 2001, v databázi OSA je přes 80 jejich skladeb.

HOMOLA JAN

Skladatel populární hudby. Studoval soukromě techniku a hru na elektrickou kytaru u profesora Šimůnka. Píše hudbu pro úspěšnou skupinu Wohnout, kterou se svým bratrem Matějem založil v roce 1998. OSA jej zastupuje od roku 2003, v databázi OSA je přes 60 jeho písní.

HOMOLA MATĚJ

Skladatel populární hudby a textař. Spoluzakladatel skupiny Wohnout, pro kterou píše hudbu i texty. OSA jej zastupuje od roku 2003, v databázi OSA je přes 70 jeho písní.

KAMBERSKÁ KAROLINA

Skladatelka populární hudby. Výhradní autorka hudby i textů skladeb folkového dua Sestry Steinovy, jehož hudba představuje výraznou a osobitou odrůdu moderního městského folku. K největším úspěchům patří 4. místo v soutěži o nejlepší evropskou desku roku německého internetového magazínu www.folkworld.de. Autorka také zpívá a hraje na kytaru. OSA ji zastupuje od roku 2001, v databázi OSA je téměř 50 jejích písní.

KOLÁŘ JAN

Skladatel populární hudby a textař. Absolvent Státní konzervatoře v Brně a HAMU. Komponuje filmovou a televizní scénickou hudbu (spolupracuje převážně s režisérem J. Chlumeckým), je autorem hudby a i některých textů skladeb skupin ZOO a Kukulín. Působí v Českém národním symfonickém orchestru jako 1. hoboista a ve skupině Framus Five M. Prokopa. OSA jej zastupuje od roku 1995, v databázi OSA je přes 40 jeho titulů.

KRÁL DAREK

Skladatel populární hudby. Od roku 1994 se věnuje scénické hudbě (např. pro Divadlo Petra Bezruče - Na malém dvorku, Kráska a netvor, Tajemná zahrada). Jeho největším „koníčkem“ je, podle jeho vlastních slov, art-popový projekt MAYA se zpěvačkou Norou Grundtovou, pro který píše veškerou hudbu. OSA jej zastupuje od roku 2003, v databázi OSA je téměř 60 jeho titulů.

MATUŠŮ VLADISLAV (vážná hudba)

Skladatel a zpracovatel vážné i populární hudby. Absolvent Státní konzervatoře v Ostravě (skladba). Působí ve skupině Kulinarium, která citlivým zpracováním skladeb formou vážné hudby přibližuje publiku středověkou, renesanční a českou lidovou hudbu. OSA jej zastupuje od roku 1990, v databázi OSA je přes 60 jeho skladeb.

PAVLÍČEK MICHAL jr.

Skladatel populární hudby a textař. Věnuje se široké škále hudebních aktivit - od písní po televizní znělky. Autor skladeb např. pro N. Kocábou a skupinu Moje řeč a také skupinu GANG ALA BASTA, jejímž je zakladatelem a leaderem. OSA jej zastupuje od roku 2000, v databázi OSA je přes 70 jeho titulů.

ŠKOCHEK ONDŘEJ

Skladatel populární hudby. Tvoří např. pro skupinu Chinaski, v níž hraje na baskytaru, nebo pro skupinu Marcipan. Je absolventem Konzervatoře J. Ježka (kytara) a v současnosti studuje tamtéž obory skladba a dirigování. OSA jej zastupuje od roku 2003, v databázi OSA je přes 80 jeho titulů.

VORÁČ ZDENĚK

Skladatel a především zpracovatel skladeb v žánru dechové hudby, jejímž je neúnavným propagátorem. Promoval na pedagogické fakultě v oboru čeština, hudební výchova. Je také moderátorem Čro a zpěvákem, v současnosti hraje na bicí v nejstarší jihočeské dechové kapele Babouci. OSA jej zastupuje od roku 2002, v databázi OSA je na 60 jeho písníček.

Textaři**ROREČEK TOMÁŠ**

Úspěšný textař. Píše písničky nejen pro kapelu Kryštof, ale taky např. pro Yo Yo Band, Kamila Střihavku, Anetu Langerovou, Chinaski nebo nejnověji pro pardubické Ready Kirken. Vystudoval DAMU, obor režie-dramaturgie, absolvoval vlastní muzikálovou adaptaci Saroyanova Tracyho tygra. Jeho texty zazněly i v představení Vyhazovači Divadla R. Brzobohatého, napsal text písně Sníh v ulicích ze seriálu Ulice, tvoří i televizní spoty a reklamy. OSA jej zastupuje od roku 2002, v databázi OSA je přes 70 písní s jeho texty.

Dědicové - skladatelé**HUBÁČKOVÁ JITKA - dědička po JANU HUBÁČKOVÍ**

Autor byl členem OSA od 1. 1. 1992 do 31. 12. 2007, zastupován byl od roku 1974. Jan Hubáček byl jednou z klíčových postav brněnské jazzové scény, hrál na baskytaru a kontrabas, spoluzakládal např. skupinu Atlantis a jeho posledním projektem byl Jazz gang - dixieland Jana Hubáčka. V databázi OSA je přes 100 jeho skladeb.

Dr. VIMR ZDENĚK - dědic po ZDENĚKU LUKÁŠOVÍ

Autor byl členem OSA od 1. 1. 1992 do 31. 12. 2007, zastupován byl od roku 1957. Zdeněk Lukáš byl významným autorem vážné instrumentální hudby i zpracovatelem lidových písní nebo autorem hudebních doprovodů k latinským textům. V jeho hudbě je slyšet víru v boha, lásku k lidem a vrozený cit k tradici české hudby. V databázi OSA je na 800 jeho skladeb.

Obnova členství - skladatelé**PERGL TOMÁŠ**

Autor byl členem OSA od 1. 1. 1999 do 31. 12. 2003, zastupován je od roku 1980. Je nejen tvůrcem především scénické rozhlasové a filmové hudby a písňových skladeb, ale také zpěvákem, hudebníkem a rozhlasovým režisérem. Byl zakladatelem skupiny Eldorado, která hraje tramské písničky, country, ale i např. klasické jazzové hity. Absolvent oborů skladba a zpěv na lidové konzervatoři. V databázi OSA je téměř 400 jeho titulů.

Obnova členství - textaři**ŠEVČÍK VÁCLAV**

Autor byl členem OSA od 1. 1. 2004 do 31. 12. 2006, zastupován je od roku 1995. Textař, skladatel a zpracovatel, polovina oblíbeného dua Eva a Vašek. Vytváří jak vlastní skladby, tak české texty, kterými opatřuje slavné světové melodie, a zpracovává koledy, písničky z Chorvatska či české lidové písně. V databázi OSA je na 250 jeho skladeb.

GRATULUJEME

100 let

KOPECKÝ VALTR
MAN VIKTOR
MLEJNEK FRANTIŠEK

90 let

ANDREJS JAROSLAV
BALGA JAKUB
VINKLER FRANTIŠEK
VÝMYSLICKÁ MILADA

85 let

HAVEL JIŘÍ
KRATOCHVÍL JAROMÍR
ŠIMÍČKOVÁ MARIE
VOLF MILOŠ

80 let

BUREŠ ILJA
JERMÁŘ ALEŠ
KUČERA VÁCLAV
LACHOUT KAREL
LUDVÍKOVÁ GERTA
MICHALSKÝ ZDENĚK
MIKLÍK JOSEF
MYSLÍK HILAR
NEUWIRT RUDOLF
PARMA EDUARD
PULKERT OLDŘICH
SIMON LADISLAV
ŠRÁMEK ALEŠ

75 let

KLUSÁK JAN
KOTÁSEK FRANTIŠEK
NEDOMLEL FRANTIŠEK
ŘEHOŘ JAROSLAV
ŠKOLKA ADOLF
VITTOCH PAVEL

70 let

BÍLÝ ANTONÍN
BURIAN ANTONÍN
ČAPEK PAVEL
DAŠEK JIŘÍ
GOTT KAREL
KRČEK JAROSLAV
PROCHÁZKA JAROSLAV
SLIMÁČEK JAN
THURI FRANTIŠEK XAVER
URBÁNKOVÁ NAĎA
ZELENKA MILAN

65 let

DRAŽIL MIROSLAV
DVOŘÁK JAROSLAV
FOREJTAR JAN
GRUBER RUDOLF
HAPKA PETR
JUNK PETR
KALEŠ JIŘÍ
KLEMPÍŘ JAROMÍR
KOPECKÝ LADISLAV
KREJČA PAVEL
NOVOTNÝ JOSEF
RYTÍŘ ZDENĚK
SIGMUND ALEŠ
ŠVEJDAR VÁCLAV
VYCHYTL MILOŠ

60 let

BLECHTA LUBOMÍR
BOHÁČEK VLADIMÍR
HULEŠ BŘETISLAV
KOPECKÝ PAVEL
KORN JIŘÍ
KŘÍŽ KAMIL
KVÍDERA JAN
MICHÁLEK JIŘÍ
NÁDVORNÍK JAN
NĚMEC MICHAL
NOS JOSEF
NOVÁK ADAM
NYTROVÁ OLGA
PELČ PAVEL
PETŘINA OTAKAR
POSPÍŠIL JAROSLAV
ŠAJNER PAVEL
VĚTROVEC PAVEL
VIČAR JAN
ZÁRUBA PETR

55 let

ANDREJS RADKO
BÍLÁ VĚRA
FIKEJZ DANIEL
HLAS IVAN
JAHELKA IVO
KOCÁB MICHAEL
KOCÁBOVÁ MARSHA
KOŠUT MICHAL
PŘIBYL PETR
SICKEL HELLMUT
SMRČKA ANTONÍN
SMRŽ JIŘÍ
STANÍKOVÁ ALEXANDRA
ŠÍDOVÁ LENKA
TEKELI JIŘÍ
VALSAMIS THANASIS
VANĚK STANISLAV
VESELÝ JIŘÍ
VONDRÁČEK ROBERT
ZÁMEČNÍK JOSEF

50 let

BRODSKÝ MAREK
ČERMÁK RADOVAN
DOLEJŠ OLDŘICH
DOLEŽÁLEK IVAN
FRANZ VLADIMÍR
HÁLA JIŘÍ
HAUSSER MATOUŠEK JIŘÍ
HAVLOVÁ IRENA
HOLÝ PAVEL
HULÁN MIROSLAV
HUPTYCHOVÁ MARIE
HURT PAVEL
IVAN MILOSLAV
JANDA PETR
JANULÍK JAN
KRPÁLEK VLADIMÍR
KULÍNSKÝ BOHUMIL
MAŠTA ZDENĚK
NOVÁK VÁCLAV
POTOČEK MILAN
REDL VLASTIMIL
REJŠEK RADEK
ŠUCHA KAREL
URBAN JIŘÍ
UXA MARTIN
VODRÁŽKA JIŘ
VŠETEČKA MIROSLAV
ZATLOUKAL BOHUMIL

Jubilanti duben – červenec 2009

VZPOMÍNÁME

LUKAVEC JAROSLAV
KOENIGSMARK JOSEF
BARTOŠ VOJTĚCH
ČECHOVSKÝ MILAN
PIAČEK ARNOŠT
LORENC MIROSLAV
ŘEHÁK VÁCLAV
BAŽANT JAROMÍR
PHILIPP MIROSLAV
ŽIŽKA FRANTIŠEK
URBÁNEK JIŘÍ
VOTAVA ANTONÍN
SVEJKOVSKÝ JOSEF
KAFKA JIŘÍ
BLAŽEK KAREL
STRAKA LADISLAV
HAJDUŠEK BORIS

Úmrtí autorů v roce 2009 zaznamenaná po 20. 3. 2009 – 21. 7. 2009
Bíle: úmrtí v předchozích letech, ale informace k nám dorazila až nyní!
Tučně - člen

KONTAKTY

	KAM SE OBRÁTIT	E-MAIL	TELEFON
přijetí do zastupování, členské záležitosti autorů, ohlášky a registrace domácích skladeb (info), registrace filmových sestav domácích autorů	oddělení pro záležitosti autorů	autori@osa.cz	220 315 226
přijetí do zastupování, členské záležitosti nakladatelů, ohlášky a registrace domácích skladeb (info), nakladatelské smlouvy	oddělení pro záležitosti nakladatelů	nakladatele@osa.cz	220 315 310
informace o zahraničních skladbách a jejich autorech a nakladatelích, registrace autorizací coververzí	oddělení zahraniční dokumentace	zahr.dokumentace@osa.cz	220 315 313
výplaty autorských odměn	honorářová účtárna	honorarova.uctarna@osa.cz	220 315 262
reklamace neproplacených hudebních produkcí v ČR		reklamace@osa.cz	220 315 292
kontrola uskutečněných hudebních produkcí v ČR		reklamace@osa.cz	220 315 292
nahlášení hudebních děl provozovaných v zahraničí		reklamace@osa.cz	220 315 202
reklamace neproplacených hudebních produkcí v zahraničí		reklamace@osa.cz	220 315 202
obecné dotazy z oblasti autorského práva	právní oddělení	pravni@osa.cz	220 315 309
PR, marketing, média	oddělení komunikace	komunikace@osa.cz	220 315 302

TIRÁŽ

Vydává: OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o.s., Oddělení komunikace, Čs. armády 20, 160 56 Praha 6 • Telefon: 220 315 302 a 220 315 304, Fax: 220 315 380, E-mail: komunikace@osa.cz • Povolení MK ČR E 18885 • Čtvrtletník, vychází 4x ročně. • Grafická úprava, tisk, distribuce: NOESIS s.r.o. Uzávěrka čísla: 27. 7. 2009 • Náklad 6 000 výtisků • Za obsah článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo upravovat a kráti příspěvky. Děkujeme za pochopení. • Toto číslo vyšlo 4. 8. 2008.